

matud kirjutada, lastis isja neid maale taggast tulla ja panni neid põllo tööle; sest wannemad ei sowinud mitte, et lastest suuremad saaks, kui tallopoiad, nenda kui nemmad isse ka olliwad. — Ühhe pühhapääwa öhtul istus Hindrel naesega laste seltsis rohho aedas ja Katrina rälis lastele endisest aiast, ja kuida temma noorel põlwel kõrge meelelinne ja uhkust täis olnud, ja mis mõtted temma süddames liikunud. Olleks mitte sel ajal teie armas isja minno liggidal olnud ja mind ni suure armoga effitusse tee pealt taggasi meelitand, ei tea mis siis minnust olleks sanud. Näiud agga tänogem minnoga Jummal heldust ja suurt armo, kes mind omma tiwadega laitsis, et ma mitte sedda teed põlle käinud, mis ma isji raiada piüidsin. Önnisteggia on mulle teit, mis ma omma rummala ja kõrge süddames sowisin, armolikkult annud, agga nenda et ma sedda teit Temma läest, ja mitte omnast wäest põlle sanud. Innimenne küil mõtleb ja nõuab tagga, et õnne ja õnnistust kätte saaks, agga Jummal juhatab ja lassib korda minna, kui meie Temma pühha tahtmist möda Temma läest uskus pallume, mis meil iggawessseks elluks tarwis on; siis annab Temma ka aialikku õnne ja õnnistust.

Kes teisele auko kaewab, se langeb isji sisse.

Terre öhtust, armas Maria! ütles üks prieste lahke noor mees tüdrukule, kes ühhes haedas tabsaid istutas.

Maria ei olnud sedda noort meest mitte enne tähhele pannud, et seal olli; ja kui ta piüsti tõusis, terretamist wastowõtma, wõis temma silmist nähha, et ta rõmus olli noort meest ennese ees nähhes. Agga kartlikult watas ta ennese ümber, et legi mu temma lahket wastoterretamist ei tuleks. Agga kui ta keddagit inimest omma liggidal ei näinud, ütles ta: ja olled mind ehmatand, Siiri, ma mõtlejin parrajast sinno peale, ja kuulsin korraga sinno häält, mis mind mo mõttetest lahudas. Wata, Siiri, kui ma selle peale mõtlen, et mo onno omma tahtmist aiab ja mind wäggise turja Hansule tahhab naiseks anda, siis ma jään aina turwaks. Tulgo se kuida se tulleb: agga ilmas minna Hanso ommale mehheks ei wõtta.

Se on õige, armas Maria. Sind ei wõi legi inimenne sundida, Hansule mehhele minna. Hans on minno melest nisuggune inimenne, kes agga omma kasso piüab. Temma agga kossib sind sellepärrast, et ja omma onno Martini ainus ärwia olled ja üks rikkas tüdruk. Sinno onno tahhab